

No. 32.

CONTROLEURS. — *Reiskosten.* — *In de bezoldiging van de controleurs elders dan op Java, is eene indemniteit voor reiskosten begrepen.*

B. 11 November 1856 no. 67. Vervallen door St. 1863 no. 91.

No. 33.

ZWAVEL. — *Vergunning aan de bevolking der Preanger-Regentschappen om zwavel te verzamelen en ter markt te brengen.*

BESLUIT.

No. 2.

Buitenzorg, 8 Februari, 1856.

Gelezen, enz.

De Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

den resident der Preanger-Regentschappen, overeenkomstig zijn verzoek, voor zooveel noodig, te machtigen, om aan de hoofden en bevolking in die residentie te kennen te geven, dat het aan deze laatste vrijstaat zwavel te verzamelen en aan de markt te brengen.

Afschrift, enz.

No. 34.

VERLOVEN naar Nederland. — *Ziekte.*

Bij de aanvraag van een verlof naar Nederland wegens ziekte, moet de dringende noodzakelijkheid van zoodanig verlof door een geneeskundig certificaat worden bewezen.

Dat die dringende noodzakelijkheid op het oogenblik der afgifte bestaat, kan in het geneeskundig certificaat worden verklaard, maar onbestaanbaar is het te verklaren dat zij na eenigen tijd nog bestaan zal.

Het ligt dus in de rede, dat van verloven wegens ziekte zoodra mogelijk worde gebruik gemaakt, en dat niet worden ingewilligd verzoeken om verloven wegens ziekte, welke de verzoekers wenschen te doen ingaan op een tijdstip veel posterieur aan de dagteekening van het geneeskundig certificaat waarbij de dringende noodzakelijkheid wordt geconstateerd.

In zoodanig geval is aan een ambtenaar die in het begin van October 1856 verlof naar Nederland vroeg, hetwelk hij wenschte te doen ingaan met den 1en Februari 1857, te kennen gegeven, dat zijn verzoek, als ontijdig, niet voor inwilliging vatbaar is; blijvende het hem onverlet tegen 1o Februari 1857 op hetzelfde terug te komen, wanneer de dringende noodzakelijkheid daartoe alsdan mocht blijken te bestaan (Besluit van 13 November 1856 no. 11).

Zie hierbij St. 1885 no. 70.

No. 35.

LEGALISATIE van handteekeningen door residenten op Java.

De moeielijkheid om boven en behalve zijne andere drukke werkzaamheden te voldoen aan de menigte aanvragen van particulieren om legalisatie van handteekeningen, gaf den resident van S aanleiding om aan de Regeering de vraag te richten, of op hem de verpllichting rustte tot het legaliseeren van alle handteekeningen, *zonder onderscheid*, en bijgevolg van winkeliers, tokhouders, enz., die hem ten eenemale onbekend zijn, dan wel of hij zich, in verband met het bepaalde bij het Staatsblad van 1818 no. 42, alleen behoefde te bepalen tot die van door het Gouvernement erkende autoriteiten.

Erkennende dat het legaliseeren van handteekeningen inderdaad voor dit hoofd van gewestelijk bestuur nu en dan een bezwaar is, — is het der Regeering desniettemin voorgekomen, dat het onafscheidelijk is te achten van het openbaar ambt door dit hoofd bekleed in eene levendige handelsplaats, althans zoo lang het geval der aanvragen om legalisatiën ten gerieve van den handelsstand niet toeneemt in eene mate, dat zulks dien hoofdamtenaar in de vervulling van zijne verdere verplichtingen belemmert en voorziening van Regeeringswege noodig maakt.

Bij la *b* van het besluit van 6 Juni 1820 no. 1 (Staatsblad no. 24), zijn omschreven de dienaangaande uitgevaardigde bevelen voor de bezittingen buiten Java.

Het is voorgekomen dat ook op Java, zonder werkelijk bezwaar voor de gemeente, in den regel, niet wel anders kan gehandeld worden.

Met terugzigt op de bepalingen voorkomende in het besluit van 23 Juni 1818 no. 2 (Staatsblad no. 42), het besluit van 18 Juni 1819 no. 11 (Staatsblad no. 52), het besluit van 6 Juni 1820 no. 1 (Staatsblad no. 24) en het besluit van 12 Januari 1847 no. 1 (Staatsblad no. 2), is aan den resident van S te kennen gegeven, dat de Gouverneur-Generaal van oordeel is, dat het belang der gemeente aldaar vordert, dat de stukken, welke hem ter waarmerking der daarop gestelde handteekeningen door de ingezetenen aangeboden worden, steeds, bijaldien daartegen geene overwegende bedenkingen bestaan, met bereidwilligheid door hem gelegaliseerd worden en dat te dezen aanzien in het algemeen alle gemakken moeten verschafft worden welke derzelver belangen mochten vorderen.

Wordende het hem nochtans vrijgelaten, om, bijaldien die waarmerking te ceniger tijd voor hem leiden mocht tot aanmerkelijke belemmering in de vervulling van zijne overige ambtspligten, onder overlegging van duidelijke opgaven, de onvermijdelijke noodzakelijkheid van voorziening ter zake te staven, en om alsdan door tusschenkomst van den Procureur-Generaal bij het Hooggerechtshof en het Hooggerechtshof van Nederlandsch-Indië, daartoe het noodige voor te stellen (Besluit van 25 Januari 1856 no. 2).

Zie Bb. no. 1637.

No. 36.

REIS- EN VERBLIJFKOSTEN. — *Griffiers van raden van justitie, reizende met eenen rechter-commissaris tot instructie van straszaken, kunnen alleen aanspraak maken op de reis- en verblijfkosten vastgesteld bij art. 13 van Staatsblad 1828 no. 25.*

B. 28 Maart 1856 no. 33. Vervallen door het Reglement op de reis- en verblijfkosten (St. 1862 no. 153 a).

No. 37.

BINNENLANDSCHE VERLOVEN. — *De Chef van het Wapen der Artillerie is niet bevoegd om een binnenlandsch verlof te verleenen aan ambtenaren (militairen) bij den Artillerie-Constructiewinkel.*

B. 11 Mei 1856 no. 8. Vervallen door St. 1856 no. 50, hetwelk weder vervangen is door St. 1882 no. 89.

No. 38.

SUCCESSIERECHT. — *Inlandsche bevolking.*

De inlandsche bevolking in de residentie Batavia is steeds beschouwd te zijn onderworpen aan de *Ordonnantie op de heffing der belasting op alle legaten*

en collaterale successiën welke voortaan ter hoofdplaats Batavia en ter prefecture Samarang, door alle Chineezen, Mooren, Mahomedanen en andere inlanders, geene Javanen zijnde, ten behoeve van de Onchristen hospitalen aldaar moeten worden coldaan, gearresteerd bij resolutie van 3 Lentemaand 1810, en bij publicatie van 20 December 1852 (Staatsblad no. 79) van toepassing verklaard op alle met inlanders gelijkgestelde personen.

De ordonnantie is ingetrokken bij St. 1885 no. 103 ten derde.

No. 39. VOORSCHOTTEN. — *Personen van het leger beneden den rang van officier en militair ambtenaar, die geen soldij enz. bij de korpsen genieten.*

B. 12 Augustus 1856 no. 18. Vervallen door het voorschrift omtrent het verleen van voorschotten op traktement bij het leger (St. 1870 no. 83).

No. 10. ROOIMEESTERS. — *Opdracht der functiën van adjunct-rooimeester aan opzichters van den waterstaat.*

B. 3 Mei 1856 no. 29. Vervallen door St. 1866. no. 135.

No. 11. REIS- EN VERBLIJFKOSTEN voor de bijwoning der amfioenverpachting. — *Residenten.*

BESLUIT.

No. 15.

Buitenzorg, den 8sten Mei 1856.

Gelezen het request, gedagteekend 28 Januari 1856, van, resident van, houdende verzoek om uitbetaling eener door de Algemeene Rekenkamer ongeliquideerd teruggezondene declaratie van kosten, groot f, wegens eene reis naar Semarang, ter bijwoning aldaar der amfioenverpachting in December 1855; en de missives

a. van den Directeur van Financiën van 29 Februari 1856 no. 1555;

b. van de Algemeene Rekenkamer, van 21 Maart 1856 no. 928/76;

In aanmerking genomen:

dat bij besluit van den Commissaris-Generaal van 31 Maart 1828 no. 34 (Staatsblad no. 25), houdende vaststelling van een Reglement op de reis- en verblijfkosten voor civiele ambtenaren voor Java en Madoera niet buiten werking zijn gesteld vroegere met dat reglement niet in strijd zijnde bepalingen;

en dat bij dat besluit ook niet teruggewezen is op, veel minder ingetrokken of buiten werking gesteld de bepalingen vervat bij l. e van art. 9 van het besluit van dienzelfden Commissaris-Generaal over Ned.-Indië van 27 October 1827 no. 20, verhandeld bij de resolutie van 9 November 1827 no. 6, namelijk, dat aan de residenten voor het bijwonen der jaarlijksehe verpachtingen, voortaan geene reiskosten zullen worden toegestaan, en welke bepaling ook niet voorkomt strijdig te zijn met dat reglement;

De Raad van Nederl.-Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Aan den adressant te kennen te geven dat zijn hierboven omschreven verzoek voor inwilliging niet vatbaar bevonden is.

Afschrift, enz.

Zie ook de opgave in Bb. no. 1327 en Bb. no. 2781.

No. 12. PERIODIEKE TRAKTEMENTSVERHOOGINGEN. — *Wanneer gaan deze in?*

Op grond van art. 4 en 6 van het Reglement voor den dienst bij den Artillerie-Constructiewinkel te Soerabaja, (besluit 5 Juni 1853 no. 12), was voorgesteld, om zekeren bij dien winkel, sedert den 1 Maart 1853 dienenden opziener, te rekenen van den 1 Maart 1853, eene traktementsverhooging toe te kennen.

De vraag is gerezen, of dezen opziener van af 1 Maart 1856 deze verhooging kon worden toegekend, met andere woorden, of het tijdstip van ingang der verhooging zich regelt naar den tijd welke in eene betrekking gediend is of naar dien gedurende welken werkelijk genoten is het traktement hetwelk voor verhooging in aanmerking komt.

In opvolging van het deswege voor schoolonderwijzers bepaalde bij de laatste alinea van artikel 9 van Staatsblad 1835 no. 3, is het, met het oog op het bij artikel 2 van Staatsblad 1827 no. 28 aangegeven en bij Staatsblad 1828 no. 60 nader uitgewerkt beginsel, steeds gebruikelijk, om hunne periodieke traktementsverhoogingen te doen ingaan met de maand volgende op die in welke de aanspraak op verhooging is verkregen.

Die regel wordt ook toegepast op de verhooging van ingenieurs bij de mijnen (besluit 26 Juli 1847 no. 23), van loodsen (Staatsblad 1849 no. 57), van veeartsen (besluit 12 Augustus 1853 no. 4) en van den Directeur der Posterijen te Batavia (besluit 25 April 1854 no. 1), dat is: deze verhoogingen worden toegelegd, nadat gedurende een zeker tijdvak, *traktement* (met of zonder verhooging) is *genoten*, en niet, nadat gedurende een zeker tijdvak, *gediend is*, zoo niet te gelijk het traktement (met of zonder verhooging) is genoten.

Voor de leeraren der onderscheidene Christelijke gezindten is bij artikel 10 van Staatsblad 1829 no. 17 speciaal bepaald, dat eene traktementsverhooging zal worden verleend, na ommekomst van hunne eerste vijf jaren dienst, welke dienst gerekend zal worden te zijn ingegaan met den dag waarop zij hun dienstwerk in Indië zullen hebben aanvaard, en waarin geene verandering is gebracht door de latere verordeningen voor Protestantsche en Roomsche-Katholieke geestelijken bij de Staatsbladen van 1849 en 1856 no. 58 en 21.

Verder is het voorgekomen, dat, hoezeer niet uitdrukkelijk genoemd, de bepalingen vervat in de Staatsbladen van 1827 no. 28, 1828 no. 60 en 1851 no. 67 evenzeer voor militaire als voor civiele ambtenaren toepasselijk moeten geacht worden, zoolang ten aanzien van eerstgenoemden te dier zake geene afzonderlijke verordeningen zijn gemaakt.

Bij het besluit van 11 Juli 1856 no. 18 is door de Regceering te kennen gegeven, dat wanneer daaromtrent geene speciale tijdsbepaling bestaat, de traktementsverhoogingen gerekend worden in te gaan van af den 1en der maand volgende op die waarin die verhoogingen zijn verdiend, door volbrenging van dienst, met gelijktijdige bezoldiging gedurende een zeker getal jaren.

No. 13. INLANDSCHE VROEDVROUWEN. — *Onderstand.*

Er is voorgesteld om aan inlandsche vroedvrouwen die niet onverwijld na hare opleiding te Batavia door de uitoefening van haar vak in haar onderhoud kunnen voorzien, onderstand te verleenen.

Hierin is niet getreden.

De inlandsche vroedvrouwen vallen niet in dezelfde termen als de dokters-

djawa, die, luidens het besluit van 2 Januari 1849 no. 22 bestemd zijn om als vaccinateurs in 's Lands dienst te worden opgenomen.

Indien echter onvermijdelijke noodzakelijkheid tot tijdelijken onderstand bestaat, kan de missive van den Adjunct-Secretaris van het Gouvernement van 27 Januari 1856 no. 152a opgevolgd worden, waarbij de Chef over den Geneeskundigen Dienst gemachtigd is om aan de (betrokkene) residentien te kennen te geven, dat bijaldien een onderstand aan geëxamineerde inlandsehe vroedvrouwen *tijdelijk* noodzakelijk mocht zijn, door hen gemotiveerde voorstellen tot toekening daarvan door zijne tusschenkomst kunnen worden gedaan. (B. 5 November 1856 no. 6).

Zie ook Bb. no. 1209 en St. 1873 no. 104.

No. 44. TOELAGEN voor de waarneming van bijbetrekkingen worden niet in aanmerking gebracht bij de berekening van verlofs- en nonactiviteits-traktement of wachtgeld.

BESLUIT.

No. 2.

Buitenzorg, 9 Januari 1855.

Gelezen:

1^o. het request, gedagteekend 23 October 1854, van N. N....., ambtenaar op non-activiteit, tijdelijk ter beschikking van den resident van....., laatst eersten commies op het residentiekantoor te S....., tevens griffier bij den landraad aldaar en in de afdeeling K....., aan wien, bij het besluit van 5 Januari 1852 no. 1, is verleend een tweejarig verlof naar Nederland tot herstel van gezondheid, onder toekening van een verlofstraktement van *f* 1782 's jaars, — zich bezwarende, dat hem door den Directeur-Generaal van Financiën na zijne terugkomst uit Nederland, slechts is toegelegd een non-activiteits-traktement van *f* 100 's maands of het een derde van het laatst door hem genoten activiteitstraktement ad *f* 300 's maands als eersten commies op het residentiekantoor te....., terwijl bij de berekening van het hem bij bovengenoemd besluit toegekend verlofstraktement ook in aanmerking is gebracht de door hem als griffier bij den landraad te..... genoten toelage van *f* 50 's maands, en mitsdien verzoekende, dat hem alsnog worde uitbetaald het te min genotene van af 1 Augustus 1854.

2^o. Enz.

In aanmerking genomen:

dat buitengewone inkomsten bij cumulatie van traktement, voordeelen zijn, die geene aanspraak geven op nog meer voordeelen;

dat een ambtenaar, die eenen post bekleedt waaraan verbonden is een traktement van *f* 300 's maands, met eene toelage van *f* 50 's maands voor de waarneming van eene andere betrekking, niet gelijkstaat met eenen ambtenaar, die eene betrekking vervult, waaraan eene vaste bezoldiging van *f* 350 's maands is verbonden:

dat eerstgenoemde eene toegift geniet boven zijne bezoldiging waardoor zijn ambtelijk standpunt niet verhoogd wordt tot dat van den laatstgenoemden, zoodat zijne geldelijke stelling ook van dezen moet verschillen;

dat daarom die voordeelen of toegiften dan ook niet in aanmerking behoren te komen bij de berekening van nonactiviteits-traktement.

De Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk. Aan den requestrant te kennen te geven, dat geene termen gevonden zijn, om zijn boven omschreven verzoek in te willigen.

Ten tweede. Aan den Directeur-Generaal van Financiën, onder verwijzing naar de apostillaire dispositie van 2 Augustus 1852 no. VI, te kennen te geven, dat op boven ontwikkelde gronden, toelagen voortaan niet meer bij de bepaling van verlofstraktementen in aanmerking zullen behooren te worden gebracht.

Afschrift, enz.

No. 45.

PENSIOENEN. — *Archieren.* — *Is het besluit van 3 April 1854 no. 2 (Staatsblad no. 19), ook van toepassing op soldaten, inlanders en sommige anderen?*

Bij het besluit van 3 April 1854 no. 2 (Staatsblad no. 19) is bepaald, dat geen pensioen of onderstand ten laste der koloniale geldmiddelen zal worden verleend, tenzij eene verklaring worde overgelegd, dat is voldaan aan het voorschrift van artikel 4 van het Koninklijk besluit van 13 Januari 1854 no. 64 (Indisch Staatsblad no. 18), hetwelk bepaalt, dat een ieder bij het verlaten van 's Lands dienst in de koloniën en bezittingen van het rijk in andere werelddeelen, om welke redenen of op welke wijze ook, gehouden is, zoodra mogelijk en zonder daartoe bijzonder te zijn uitgenoodigd, alle Gouvernementsstukken welke hij onder zich mocht hebben, ter beschikking te stellen van het Gouvernement.

De vraag heeft zich voorgedaan of die verklaring ook behoort te worden overgelegd van alle onderofficieren, korporaals of soldaten onverschillig van welken landaard, Europeanen, inlanders, Afrikanen, enz. (landsdienaren), die voor gagement of onderstand in aanmerking worden gebracht.

Bij Koninklijk kabinets-rescript van 29 Augustus 1854 no. 59, is machtiging verleend om aan het Indische bestuur te kennen te geven, dat de voorschriften door hetzelfde bij het besluit van 3 April 1854 no. 2 (Staatsblad no. 19) uitgevaardigd naar aanleiding van het bepaalde bij artikel 4 van het Koninklijk besluit van 13 Januari 1854 no. 64, in dier voege kunnen worden gewijzigd, dat voortaan zullen worden toegelaten de uitzonderingen bedoeld in het besluit van den Gouverneur-Generaal van 19 Juni 1854 no. 1, zoodanig, dat *soldaten, inlanders en anderen, voor zover zij, ten gevolge van hunne betrekking, nimmer in het bezit van Gouvernementsstukken geweest zijn, zijn vrijgesteld van de verplichting tot overlegging der verklaring bedoeld bij Staatsblad 1854 no. 19.* (Missive van den Min. van Koloniën van 7 September 1854 La A no. 2/688. Besluit 15 November 1854 no. 5).

Zie Bb. no. 167.

No. 46.

GOUVERNEMENTSGEBOUWEN. — *Op de regentswoningen in de Preanger-Regentschappen is niet van toepassing het besluit van October 1851 no. 11 (Staatsblad no. 59).*

B. 18 Januari 1856 no. 3. Vervallen door de toepasselijkverklaring van de voorschriften in St. 1867 no. 122 en 154 op de Preanger-Regentschappen bij St. 1870 no. 122.

No. 47.

WEESKAMERS. — *Nalatenschappen van militairen.* — *Commissarissen en garnizoensraden.*

B. 13 Januari 1856 no. 4. Vervallen door het Reglement op het voorloopig beheer der militaire nalatenschappen (St. 1872 no. 208).

No. 48. MOHAMEDAANSCHÉ TEMPELS. — *Inzameling van gelden van de bevolking, voor het herstellen van tempels. — Subsidiën.*

Een regent op Java verzocht den resident vergunning, om voor eenige belangrijke herstellingen aan eenen tempel (misdjid), van de bevolking gelden te mogen inzamelen, omdat de vrijwillige bijdragen, verkregen bij gelegenheid van huwelijken, enz. te nauwernood voldoende waren voor het gewoon onderhoud, en bepaaldelijk ontoereikend voor de verbeteringen.

Hoecer ook voor inlandsche gemeenten behoort vastgehouden te worden aan het bij besluit van 16 April 1852 no. 25, voor Christen gemeenten verkondigd beginsel, om eerst dan ten behoeve van den openbaren eeredienst te moeten komen, wanneer de middelen der gemeenten ongenoegzaam zijn, en ofschoon van die ongenoegzaamheid der middelen onderwerpeijk niet bleek, — heeft de Regeering, bij het besluit van 8 Juli 1856 no. 7, machtiging verleend, om uit 's Lands kas de benoedigde tegemoetkoming van, f880 te betalen, — vrezende een breeden weg tot misbruiken te zullen openen, door eene inwilliging van het verzoek van den regent aan den resident.

Zie ook Bb. no. 1741.

No. 49. VERPLAATSING VAN AMBTENAREN. — *Secretarissen van residentien, commiezen-kashouders en predikanten.*

Tot aannulling van de aanschrijving yervat in de circulaire van den Algemeenen Secretaris van 2 Augustus 1843 no. 1097, zijn, bij het besluit van 31 Augustus 1854 no. 34 (Staatsblad no. 66), alle ambtenaren gelast, om, bij verplaatsing, zich zonder verwijl naar de plaats hunner nieuwe bestemming te begeven.

De vraag is gedaan of deze bepaling ook moet worden toegepast bij verplaatsingen van secretarissen van residentien en van commiezen-kashouders: uit aanmerking van de groote geldelijke verantwoordelijkheid die op zoodanige ambtenaren rust, meende men, dat het wenschelijk zou zijn die verantwoordelijkheid van den aftredenden op den benoemden titularis te doen overgaan.

De Regeering heeft hiermede niet ingestemd, en afgekeurd dat een secretaris en een commies-kashouder hunne nieuwe betrekkingen niet zonder verwijl hadden aanvaard, — onder opmerking aan de betrokken hooffden van gewestelijk bestuur, dat zij tijdelijk in de vacante betrekkingen hadden moeten voorzien. (B. 27 Februari en 9 Juli 1856 no. 11 en 26).

Ook is opgemerkt dat het bepaalde bij Staatsblad 1854 no. 66, niet onvoorwaardelijk op de Protestantsche leeraren kan worden toegepast, omdat zij niet altijd tijdelijk kunnen worden vervangen, vooral niet op plaatsen waar slechts één predikant beseheiden is. In afwachting van de aankomst van eenen opvolger zou de gemeente van herderlijke leiding verstoken zijn.

Uit de beschikking der Regeering, naar aanleiding dezer opmerking, mag worden afgeleid, dat ingeval tegen het onverwijld vertrek van verplaatste predikanten, in het belang der gemeente, bezwaar bestaat, telkens een voorstel zal worden te gemoet gezien, om ten aanzien der zoodanigen, zoo noodig, van de bepaling af te wijken (Apostillaire dispositie van 13 November 1854 no. III).

Zie ook Bb. no. 2944.